

Samenklanken

februari – maart – april 2023

12e jaargang nr 4

Veertigdagentijd

St. Jozef-parochie

Abonneer u ook op
de nieuwsbrief

Dankwoord!!

Allereerst Zelig Nieuwjaar, alle lezers van harte toegewenst!

En, dierbare mensen, zoals u ongetwijfeld al hebt gehoord, zal ik binnenkort naar elders gaan om nieuwe herderlijke verantwoordelijkheden op me te nemen op verzoek van mijn bisschop. Voor mij begint daarmee een

andere bladzijde van mijn priesterleven. Daarom hier een woord van afscheid.

Toen ik, winter 2004, vlak voor mijn diakenwijding met mijn koffer bij pastoor Goedhart voor de deur stond, had ik nooit vermoed dat Onze Lieve Heer me negentien ‘Zaanse jaren’ zou geven. Maar wat blij ben ik dat het zo zijn mocht. Mijn eerste opdracht, de Zaanstreek, is en blijft mijn eerste liefde. Zoveel moois heb ik mogen ervaren, ik ben een intens gelukkig priester geweest in uw midden. Januari 2008 kwam ik in het mooie Assendelft te wonen. Daar heb ik nooit spijt van gekregen. Na de beginjaren als kapelaan, kreeg ik er daarna als administrator, pastoor en vervolgens deken, steeds meer opdrachten bij.

Vooraf 2014 was een cruciaal jaar. Toen vonden bisschoppen Punt en Hendriks dat de tijd van allemaal aparte parochies tot het verleden moest behoren en verzochten zij mij om in de Zaanstreek twee en daarna een bestuurlijk verband van parochies te smeden. Een proces dat met de nota ‘Nieuwe tijden, nieuwe wegen’ (2004) was ingezet, moest ik uitvoeren. Met plezier mocht ik met fijne collega’s, van wie ik veel leerde, werken vanaf mijn priesterwijding in juni 2004 tot nu. Nooit vergeten kan ik natuurlijk de bovengenoemde pastoor Goedhart (†2020), maar ook – meer of minder intensief, dat verschilt – mocht ik deel uitmaken van het pastoresteam met Jan Broersen (†2022), Jaap Jonker (†2017), Ton

Cassee (†2020), die het tijdelijke inmiddels hebben verruild voor het eeuwige. Hun gedachtenis blijft altijd bij mij. Ook noem ik de inmiddels emerituscollega’s Ambro Bakker, Ria Casalod-Brakenhoff, Ton Hekkenberg, Jos van Steen, en tenslotte natuurlijk mijn broeders Lars Peetam, Johannes van Voorst, Matthé Bruijns, Nico Kerssens en Jeroen Hoekstra. Ik had het geluk en voorrecht dat deskundige en prettige medebestuurders, leden van parochieraden, vrijwilligers, musici, koorzangers, acolieten en vele, vele anderen, me altijd terzijde stonden.

Op bijzondere wijze blijf ik mensen die ik heb mogen helpen bij hun stap katholiek te worden in mijn hart dragen. Families rond stervenden en uitvaartmomenten die ik mocht bijstaan, huisbezoeken die ik mocht afleggen onder vaak heel verschillende omstandigheden, maar waar ik altijd veel hartelijkheid heb ontmoet. De vele gesprekken die ik mocht hebben met mensen op zielsniveau als geestelijk vertrouwensman, deden en doen mij verwonderd en dankbaar staan hoe rijk het is dienaar van zielen, celebrant aan het altaar en vader in het geloof te mogen zijn. Dank U, goede God!

In de achttien jaren van mijn priesterzijn in de Zaanstreek heb ik situaties zien veranderen. Het is diverser geworden, minder éénvormig, meer open en verwelkomend, warm en vaak op grond van een bewuste keuze ‘ik ben (of ik blijf) katholiek’. Geloof heeft zich verdiept. In vieringen zie ik een toename van aandacht, liefdevolle eerbied en stilte. Als ik terugkijk op hoe ik dacht en werkte toen ik begon, zie ik dat het wezenlijke bij mij hetzelfde is gebleven, maar de ervaring heeft me behoorlijk bijgeschaafd.

Sommige dingen om me heen veranderden niet. Met name de laagdrempeligheid waarmee mensen me benaderden, gewoon wanneer nodig, de gehechtheid aan onze parochies, aan het geloof in Jezus, Zijn Evangelie, en de behoefte aan en vraag naar Zijn Sacramenten. Dát is altijd gebleven. Respect had en heb ik voor de parochianen van Wormerveer en Koog

aan de Zaan die onder mijn pastoraat hun kerkgebouw aan de eredienst onttrokken en gesloten zagen worden. Ook de caritasinstellingen – nu werkgroepen – die bereid zijn geweest tot fusie, de Vereniging van Weldadigheid waarvan ik (kort maar hevig) voorzitter mocht zijn en de altijd bijzondere dynamiek in het Pinkencomité rond de kermisweek in Assendelft die voor mij onvergetelijk blijft... ik mocht het zeventien keer meemaken. Dankzij fijne huisgenoten en vrienden Jos en Jolanta Martens-Keijzer en hun zoon Xavier voelde ik mij nooit alleen en kon ik altijd van levendigheid om mij heen genieten, die ik zo op prijs stel.

Soms mocht ik merken dat Gods roepstem in de parochie had geklonken, zomaar in iemands hart, om een bijzondere weg van navolging van Jezus te gaan. Zo hebben veel mensen en momenten onuitwisbaar indruk op mij gemaakt, huwelijken, jubilea, vrijwilligersavonden, veel kan ik nog noemen.

Er is ook een andere kant. Ik besef dat ik tekortgeschoten ben, niet altijd de juiste hoeveelheid pastorale zorg en aandacht gegeven heb, niet altijd iets liet horen, niet

altijd meteen bereikbaar was, niet altijd het juiste heb gezegd of goed gereageerd, soms teleurgesteld heb. Ik heb mijn best gedaan, maar zeg sorry waar ik steken liet vallen. En om nog een stapje verder te gaan vraag ik van u een gebedje voor mij om uiteindelijk trouw bevonden te worden door mijn God, als ik eens op de drempel van Zijn huis moet verschijnen en Hij zal rechtspreken of ik als katholiek priester deed wat ik moest doen. Lieve mensen, ik sluit u allen in mijn hart, in mijn gebeden. Vergeet mij niet, ik doe het u niet! Gelukkig verdwijn ik niet ver, dus ik kom zeker nu en dan in de Zaanstreek aanwaaien. Iedereen is en blijft ook altijd welkom voor een bezoekje bij mij. Maar... trek vooral van harte en in toewijding aan onze Goede Herder, Christus, samen op met pastoor-deken George, pastoor Nico, diaken Jeroen en pastor Matthé op het verdere pad van onze christenreis, op naar de toekomst van de Heer; pelgrimstocht die wij allemaal aan het maken zijn...

Tot ziens!! Met u verbonden in het H. Hart van Jezus, uw toegenegen

pastoor F. Bunschoten

I.M. paus Benedictus

Nog net in het oude jaar 2022 waarin in september de oude Queen Elisabeth II de wereld ontviel, is ook de oude Benedictus heengegaan. Twee gestalten die ons verbonden met allerlei waardevols. In 2005 kreeg Joseph Ratzinger het Petrusambt op zijn schouders gelegd. Hij diende in die hoedanigheid tot hij uit eigen beweging terugtrad en het conclaaf in 2013, zoals we weten, paus Franciscus uit Argentinië haalde.

Franciscus was zijn voorganger toegedaan, bezocht hem vaak en ging bij hem te rade. Hij was celebrant in de begrafenis voor zijn voorganger. De band tussen de twee was hecht.

Net als Franciscus had en heb ook ik groot respect voor paus Benedictus. Ik vind hem een geloofwaardig verkondiger en volgeling van Jezus. Een christen die me aanspreekt. Omdat hij paus gekozen werd toen ik nog niet heel lang priester was, noem ik hem paus van mijn eerste priesterjaren. Dat alleen schept al een band. Maar die band bestond reeds, want als je rond het jaar 2000 katholiek theologiestudent was, dan was je met de man en z'n oeuvre zeer vertrouwd. Vandaar dat 19 april 2005 voor mij een ware

feestdag was, een van de mooiste van mijn leven, toen ik Benedictus op de loggia van Sint-Pieter zag komen en zijn eerste zegen uitzong over Kerk en wereld (*urbi et orbi*).

De Beier Ratzinger komt ter wereld in 1927 en groeit op in een hecht diepgelovig gezin. Als tiener beleeft hij de dictatuur van Hitler. Het gezin Ratzinger gruwet van die ideologie. Zijn jonge hart gaat uit naar Christus als vredevorst, naar een roeping om priester te worden. Na een seminariestudie worden beide broers, Georg en Joseph, op dezelfde dag gewijd in de Freisinger dom. Het is 29 juni 1951. Nog jong wordt Joseph hoogleraar, publiceert menig theologisch werk, bekleedt een leerstoel in Regensburg en mag als adviseur meewerken aan Vaticanum II in de 60er jaren. De studentenrevolutie van '68 doet hem beseffen: dit gaat fout. Continuïteit is beter en humaner dan abrupte omwentelingen. Hij ziet van dichtbij wat het met mensen doet, het met geweld aan stukken slaan van het tot dan toe altijd geldende, goede.

Hoewel hij er geliefd is wordt herder-zijn van het aartsbisdom München-Freising hem maar kort gegund. Johannes Paulus II roept de verlegen denker-kardinaal, die bij voorkeur wenst te schrijven. Kom bij mij werken als prefect (hoofd) van de Congregatie voor de Geloofsleer te Rome, luidt het verzoek. Een taak die Joseph met aarzeling en waarschijnlijk een beetje tegenzin aanvaardt, maar er met grote trouw invulling aan geeft. Steeds katholiek goed gefundeerd, ook begripvol, luisterend, mild, goeddeels in stilte, verricht hij het Romeinse werk. Ratzinger met pensioen laten gaan, daarvan wil Johannes Paulus niet horen. Als Josephs eigen pausverkiezing meer en meer werkelijkheid dreigt te worden bidt hij: 'Heer, doe mij dit niet aan!' Maar het gebeurt. Hij is 78.

Het pontificaat van Benedictus wordt gekenmerkt door heldere, mooie verkondiging, liefde voor de Leer van Jezus, hartelijke ontmoetingen en een wonderlijke

mate van rust en evenwicht in de Kerk. Zijn luisterende houding en afgewogen toespraken en preken doen deugd. Het doordenken van het geloof (bijvoorbeeld de verhouding 'geloof-verstand') maar ook een weer met meer oog voor traditie en schoonheid en in passende stijl gevierde liturgie ... het zijn vruchten uit Benedictus' pausschap ontsproten.

De bisschop van Rome heeft verdriet over het steeds maar meer uitbannen van de christelijke cultuur in de Westerse wereld. Hij legt daar de vinger op. In landen, door hem bezocht, oogst hij uiteindelijk respect. Misbruik verafschuwt hij. De eerste maatregelen tegen dat kwaad komen van hem. Hij wil dat de Kerk puur en goed is. Hij verplaatst zich in slachtoffers en nodigt hen uit zonder pers erbij. Inderdaad, zijn doen en laten is voor sommige journalisten en krantenredacteurs 'paarlen voor de zwijnen' (*Mt. 7,6*). Verklaarbaar bij agenda's waar het christendom alleen maar een sta in de weg is.

Na de stap tot aftreden als Plaatsbekleder, zoekt Benedictus eindelijk wat hij zo verlangt, de verborgenheid. Toch is het in het mini-kloostertje in de Vaticaanse tuin geen dooie boel. De emeritus blijft al zijn dagen vroeg in de ochtend met de H. Mis starten, werken, regelmatig ontvangsten toestaan, piano spelen, genieten van muziek en intensief correspondentie voeren. Wie hem schrijft, krijgt antwoord. Vooral wijdt de rustende paus zich echter aan het bidden voor Kerk, wereld, mensen. Een lantaarn die op de achtergrond blijft schijnen...

Zijn toestand gaat achteruit, meldt paus Franciscus. Woensdag 28 december wordt de ziekenzalving gegeven. Zijn laatste verstaanbare woorden enkele uren voordat Jezus hem komt halen zijn 'Signore ti amo' (Heer, ik hou van U). Een in eenvoudig misgewaad opgebaard lichaam heeft een rozenkrans in de handen. Een stoet van duizenden trekt langs, veel meer dan verwacht. In Paradisum, heilige vader.

Deken Floris Bunschoten

Een pastoor gaat ... een pastoor komt

Overeenkomstig wat in de kerken op zondag 15 januari is meegedeeld, willen wij u zo goed mogelijk informeren over een verandering waar onze parochies mee te maken krijgen. Eind vorig jaar werden wij door deken Bunschoten op de hoogte gebracht dat er een wisseling van de wacht aan zit te komen, omdat bisschop Jan Hendriks aan de priesters George Paimpillil en Floris Bunschoten verzocht heeft een nieuwe benoeming te aanvaarden. Na korte bedenktijd hebben zij hierin toegestemd. Dit brengt met zich mee dat de bisschop een nieuwe deken van Zaanstreek-IJmond en pastoor van (alle) Zaanse parochies zal benoemen, en wel pastoor dr. G. Paimpillil (*1967). Momenteel is hij nog deken van het dekenaat Haarlem alsook pastoor van de parochies te Haarlem-Noord (het parochieverband 'H. Franciscus').

Priester Nico Kerssens, momenteel parochievicaris in (alle) Zaanse parochies krijgt de benoeming samen met de nieuwe collega 'pastoor-in-solidum' (in gezamenlijke verantwoordelijkheid) te worden binnen het Zaanse team. Diaken Jeroen Hoekstra en pastoraal werker Matthé Bruijns blijven hun activiteiten voor de parochies voortzetten. In de IJmondse parochies van ons dekenaat blijft de priester Ruben Torres de eindverantwoordelijke pastoor.

Bovenstaand heeft ook tot gevolg dat onze huidige pastoor Floris Bunschoten uit de Zaanstreek vertrekt en benoemd wordt tot deken van het dekenaat Haarlem, pastoor van de parochies te Haarlem-Noord (hierboven genoemd parochieverband 'H. Franciscus') en plebaan en rector van de kathedrale basiliek St. Bavo, en daar ook komt te wonen.

Naar waarschijnlijkheid zal deken Paimpillil zich in de pastorie van de St. Bonifatiuskerk te Zaandam gaan vestigen en pastoor Kerssens in de pastorie van de St. Odulphuskerk te Assendelft.

De benoemingen worden 1 maart van kracht. Wanneer eventuele installatieplechtigheden door de bisschop plaatsvinden, is nog niet bekend. Vanzelfsprekend komt er volop gelegenheid om met onze nieuwe pastoor kennis te maken.

Pastoor Bunschoten drukt ons op het hart hem goed te ontvangen in ons midden en hem ons vertrouwen en onze volledige steun te geven in het herder-zijn van onze gemeenschappen. Het kerkbestuur sluit zich bij dit verzoek aan en ziet uit naar de samenwerking met pastoor Paimpillil als nieuwe voorzitter van ons bestuur. Wij gaan ervoor!

Overigens hopen wij ook dat, op termijn, geïnteresseerde en gekwalificeerde (jongere) kandidaten zich bij ons zullen melden om ook bestuurlijke functies te behartigen. We moeten ons kerkbestuur op sterkte houden om het katholieke geloofsleven levendig en aantrekkelijk te doen uitstralen naar binnen en naar buiten toe, en om pastores en kerkgangers de juiste faciliteiten te blijven bieden, waarbij gebouwen en financiën goed beheerd moeten worden. Wij wensen de vele betrokkenen bij onze kerkgemeenschappen zegen en alle goeds toe voor 2023!

*Het kerkbestuur van de r.-k. parochies
Zaanstreek: Jeroen Hoekstra, Martin Hijne,
Ton Reijns, Corrie van Sijl, Marga Breed en
Martijn Truijens*

R.K. Parochieverband Zaanstreek

H. Bonifatius - H. Jozef - H. Maria Magdalena (Zd) - H. Maria Magdalena (W) -
HH. Martelaren van Gorcum - H. Odulphus - H. Petrus

Contactadres: Dorpsstraat 570 1566 BZ Assendelft

E-mail: kerkbestuur.pvz@gmail.com

Uit de bestuursvergaderingen van 31 januari 2023.

Wisseling van de wacht

Onze nieuwe pastoor, George Paimpillil was ter kennismaking aanwezig. Hij woont en werkt sinds 1996 in Nederland. Na een periode in het bisdom Utrecht kwam hij naar Haarlem, en per 1 maart is hij door de bisschop benoemd als pastoor van de zeven Zaanse parochies en als deken van Zaanstreek-IJmond waar in totaal vijftien parochies onder vallen. Hij gaat wonen in de pastorie van de Bonifatius. Kapelaan Nico Kerssens wordt per 1 maart benoemd tot pastoor en verhuist naar Assendelft. Pastoor en deken Floris Bunschoten is per 1 maart benoemd tot deken van Haarlem en pastoor van de parochies van Haarlem-Noord en plebaan en rector van de kathedrale basiliek St Bavo. Hij verhuist naar Haarlem. Wanneer de officiële installaties zijn, is nog niet bekend.

Financiën

De stookkosten in de kerkgebouwen baren zorgen. In de Petrus valt het dankzij een efficiënt verwarmingssysteem nog mee, in de Jozef wordt gekerkt in de Bovenzaal en dat gaat goed. Maria Magdalena Wormer viert in het Achterschip, maar merkt wel dat het veel vrijwilligerswerk kost om de ruimte weer vrij te maken voor alle doordeweekse activiteiten. Floris adviseert om te kijken naar alternatieve systemen, bijvoorbeeld infrarood panelen.

De actie Kerkbalans kreeg goede publicitaire ondersteuning op landelijk niveau. De parochies hopen op een goede opbrengst.

Uit de parochies

- Odulphus

Hoewel het weer soms een spelbreker lijkt, komen er zondag toch altijd zeker 80 tot 100 bezoekers. Het kerkbezoek groeit ook weer.

- Petrus

De herdertjesmis op Eerste Kerstdag was druk bezet. De groep die de kinderwoorddiensten verzorgt, heeft een heel programma voor het komend jaar opgesteld. De Vormselgroep gaat van start, al viel het niet mee om met de acht à tien vormelingen momenten van samenkomen af te spreken waarop iedereen zou kunnen. Vanaf januari is er iedere vrijdagochtend een 'warme ochtend' in de ontmoetingsruimte, gefinancierd door diverse organisaties. Dat loop goed. Voor de Vastenactie kan weer een heel programma van activiteiten worden gepland, met o.a. de boekenmarkt op 25 maart. Die bracht vorig jaar veel geld op.

- Maria Magdalena Wormer

Alle clubjes lopen goed. Een keer per maand is er eucharistieviering met Nico Kerssens.

- H. Jozef

In mei wordt er een parochiebijeenkomst georganiseerd om kennis te maken met de nieuwe deken, geïnformeerd te worden over de financiële situatie van de Jozef, en om na te denken over de toekomst van het gebouw.

- Martelaren

Het samenkomen als geloofsgemeenschap in het BWZ-gebouw wordt wekelijks als zeer positief ervaren. De ruimte nodigt ook uit om als parochie andersoortige activiteiten te houden, zoals o.a. de vertoning van de film *Laudato Si*.

Verslag Corrie van Sijl

Afscheid van Floris Bunschoten

Op zondag 26 februari a.s. neemt Floris officieel afscheid van de H. Odulphusparochie, waarbij hij voor de laatste keer voorgaat in de H. Mis van 10.00 uur.

Wij nodigen u van harte uit om daarbij aanwezig te zijn. Wat zou het mooi zijn als we Floris een volle kerk als 'afscheidscadeau' kunnen geven. Na afloop is er gelegenheid om Floris de hand te schudden en zal er koffie en thee met iets lekkers zijn.

We willen Floris niet met lege handen naar Haarlem laten vertrekken. Draagt u Floris Bunschoten ook een warm hart toe en wilt u een bijdrage doen voor een afscheidscadeau? Dan is uw bijdrage zeer welkom op NL 24 RABO 0103 5013 39 o.v.v. afscheidscadeau pastoor Floris.

Odulphusparochie

'Wees stil, God wil je zoveel zeggen!'

Terugblik kloosterweekend 20-22 januari

Elf deelnemers kwamen op vrijdagmiddag 20 januari samen in de abdij van Berne in Heeswijk. Met een kriebel in de buik, want je weet niet precies waar je terecht komt en of het klikt in de groep. De locatie is echter prachtig; een klooster zoals je verwacht:

1. Abdy van Berne

dikke muren, een plechtige sfeer en tegelijk heel uitnodigend. Een mooie, grote zaal met schilderijen van voorgaande abten aan de muur, was voor ons gereserveerd. De koffie en thee stonden daar al voor ons klaar en

Een brug naar verbinding.

Mirjam

Jeroen had ervoor gezorgd dat er ook iets lekkers was.

De kennismaking verliep soepel en zo voelde iedereen zich al snel thuis.

Om 18.00 uur was het tijd voor de Vespers en genoot iedereen van de prachtige voorzang, beantwoordt door samenzang, ook al was het soms wel even zoeken naar welke psalm nu weer aan de beurt was. Daarna een heerlijke maaltijd in de refter met de andere gasten en de paters Norbertijnen. Want bij deze gemeenschap van witheren waren wij te gast.

In de avond verkenden wij het thema (Wees stil, God wil je zoveel zeggen!) door het bespreken van enkele korte, inspirerende teksten. Samen zongen we het door Marlies speciaal voor deze retraite uitgezochte lied 'Zoek eerst het

koninkrijk van God'. Dat lied zou het hele weekend onze leidraad

blijven. Een deel van de groep bezocht tot slot nog even de kapel, terwijl anderen gezamenlijk afsloten met een korte meditatie.

Na de Metten, de Laudan en het ontbijt op zaterdagochtend was er een interessante rondleiding, gegeven door vrijwilliger Erik die het hele weekend aanspreekpunt was voor de gasten. Daarna was het tijd voor

Een verstillende ervaring.

Dick

persoonlijke verhalen, soms aan de hand van een voorwerp dat van thuis was meegekomen. Verhalen uit ons leven in alle openheid en openhartigheid gedeeld. Verhalen waar we stil van werden en die ons allen raakten. We hebben ze gedeeld en bij elkaar neergelegd, in ieders hart, waarna we de verhalen en emoties meenamen naar de eucharistie, zodat we ze ook bij de Heer konden neerleggen.

Na het heerlijke middagmaal bezochten we

2. Kasteel Heeswijk

de abdijwinkel en werden er aandenkens gekocht en kleine presentjes

voor de geliefden thuis. Er werd gewandeld en een deel van de groep liep zelfs meer kilometers dan gepland, waarbij ook kasteel Heeswijk werd aangedaan.

Na de Vespers verliep de avondmaaltijd in stilte, net als de rest van de avond. Enkelen kwamen samen in de kapel om stil te zijn. Anderen waren stil op hun eigen kamer of in de gezamenlijke ruimte. Dankbaar en met vrede in ons hart lagen we al vroeg in bed en de meeste deelnemers sliepen heerlijk.

Na de Metten en de Laudens en het ontbijt stond er een ontmoeting met pater Jansen op het programma. Het was een geanimeerd gesprek. Vol humor nam hij ons mee langs zijn eigen levensreis, ging in op ons thema (Wees stil...) en beantwoordde alle vragen die wij hem stelden. De prachtige zondagse eucharistieviering in een goedgevulde kerk was een kroon op ons weekend. Bij de koffie

mengden we ons onder de parochianen en hadden we leuke ontmoetingen. Het middagmaal was een zondags feestmaal en een bevestiging van de gastvrijheid waarmee wij hier omringd werden. Na een korte

Ik heb veel geluk en wijsheid
mee teruggenomen naar huis.

Mirjam

evaluatie
volgde het
afscheid.
Nog een
keer
samen
zingen:

‘Zoek eerst het koninkrijk van God’. Met de zegen op zak toog iedereen daarna huiswaarts.

Eenmaal thuis volgde al snel weer de dagelijkse routine met alles wat ons te doen staat. En toch, het voelt alsof onze tred lichter is; onze geest meer helder. Met meer dankbaarheid en vrede kijken we naar onszelf en de wereld. De Heer sprak tot ons, in de verhalen van de andere deelnemers en in de stilte van ons hart. Zie ook de quotes van de deelnemers.

Rijdend naar huis vanuit Berne kwamen de volgende regels op in mijn hoofd. Het zijn de beginregels van een lied dat soms gezongen wordt in de Jozefparochie: *‘Herschep ons hart, heradem ons verstand. Dat wij elkaar behoeden en doen leven’*. Mooier kan ik de retraite niet samenvatten. Veel dank aan Marlies en aan alle deelnemers!

Diaken Jeroen Hoekstra

Geïnspireerd? Ook een keer mee op retraite? Na de zomer staat er weer een weekend op de agenda en in 2024 zijn er ook twee kloosterweekenden gepland. Interesse? Stuur een mail naar iakenjeroen@kpnmail.nl en hij houdt je op de hoogte.

Om over na te denken

De macht van het gebed is niet te bewijzen. Maar alle godsdiensten zijn ervan overtuigd, dat het gebed een potentieel aan macht

vertegenwoordigt, dat de vernietigende machten van de wereld te boven gaat.

Anselm Grün

Pelgrimstocht, ook iets voor jou?

Al drie jaar speel ik met de gedachte een pelgrimstocht naar Rome te doen. Dit verlangen groeit nog steeds, net als de roeping dat ik mijn katholieke geloof door wil geven aan de nieuwe generatie, die nog nauwelijks wordt aangesproken hier in Nederland. Er zijn vast parochianen die hiervoor voelen, of erover dromen. Ik kom graag in contact met jou of hun om eens hierover in gesprek te gaan. Of heeft u een pelgrimstocht gedaan, al was het maar een klein gedeelte hiervan in Nederland op het Pieterpad of anderszins.

Vóór corona vond ik wandelen nog eigenlijk niet heel spannend, eerder saai. Tijdens corona leerde ik mijn eigen woonomgeving op een andere manier kennen. Elke dag andere straatjes door en steeds verrassende plekjes ontdekt. Het smaakte naar meer. In 2021 heb ik een begeleide reis geboekt, een Alpenoversteek in acht dagen. Je wilt veel, maar ik heb mijn eigen conditie en vaardigheden schromelijk overschat en de inspanning onderschat. Op de derde dag moest ik al afhaken, met een te zware rugzak (12 kilo) en te weinig getraind op het stijgen en dalen, al kon ik met gemak 20 kilometer of meer per dag lopen.

Deze zomer heb ik een andere aanpak gekozen. Om het eens duurzaam te proberen, ben ik met de trein en twee rugzakken gestart. Het idee, ergens basis opzetten en dan met lichtere rugzak enkele dagen lopen. Nog steeds wat onderschat en temperaturen dik boven de dertig graden maakten het ook heel zwaar. Kortere wandelingen gedaan en wel genoten van het reizen door Zuid-Duitsland en ook veel ervaringen opgedaan.

Ik las in een pelgrimstijdschrift dat de weg jou zoekt, niet jij de weg. Dat kwam wonderbaarlijk uit. Zo kwam ik eind augustus min of meer toevallig op een stukje

laat gezien de warmte.

Jakobsroute tussen Düren en Aachen terecht. Dat wilde ik in twee dagen doen. Misrekening wederom, want het had drie dagen moeten zijn. Ook de start om 11.30 uur in de ochtend was veel te

Mensen spraken me echter aan en vroegen of ik op pelgrimstocht was. Dat was bijzonder. Er waren uren dat ik geen horeca tegenkwam, maar vlinders boden gezelschap en bramenstruiken gaven me voeding. Bij begraafplaatsen kon ik mijn waterzak bijvullen. En om de zoveel tijd was er een kerk open waar ik van de koelte kon genieten, kon rusten en een kaarsje opsteken. Ik vond zelfs een huis met een schelp erop. Ik had hier kunnen aanbellen voor verblijf of voor een kopje koffie. Ik had nooit gedacht dat ik de weg kwijt zou raken met zulke fantastische borden overal, maar in de bossen en op de heide had ik een andere ervaring. Ik zag een bord gewoon niet of het was overgroeid, omgevallen of anderszins. Het kostte in totaal ongeveer drie km omlopen en energieverlies. Ik kwam heel ver toch. Na zeven uur onderweg was ik zo moe, dat ik langer moest rusten. Daarna was het door de schemering zo laat geworden, dat ik de bewegwijzering niet meer zag. Mijn mobiel bracht me nog de goede kant op totdat het mobiele zonnepaneel leeg was. De laatste twee km heb ik met een taxi afgelegd. De kathedraal in Aachen was al dicht, maar het was een onvergetelijke ervaring, die zeker naar meer smaakt.

2023 wordt mijn jaar. Ik ga op pelgrimstocht, al is het maar voor één of twee weken. Het eindpunt is niet zo belangrijk. Ik kan het iedereen aanraden.

Contact welkom: Jeanette.Ghatas@ziggo.nl

Hoe om te gaan met lege kerkgebouwen

Op 30 november jl. hield diaken Rob Mascini een lezing over wat je zou kunnen noemen de zin, of liever de onzin van het sluiten van zoveel katholieke kerken in Nederland. Daarmee geef ik meteen de portee van zijn pleidooi weg, maar Mascini heeft goede argumenten. Hij spreekt vanuit een rijke ervaring van vijftig jaar als pastoraal werker en vanuit de nodige theologische en historische inzichten. Zijn eerste ervaring deed hij op in de Spaarndammerbuurt in Amsterdam, waar de Maria Magdalenakerk kort voor zijn aantreden als pastoraal werker was gesloopt. De buurt, en dan vooral ook de niet (meer) meelevende parochianen waren daar heel boos over, en nog steeds is de plek waar de kerk heeft gestaan een lelijk litteken aan de rand van de buurt langs het spoor.

In het buitenland zag Mascini hoe in Oost-Europa onder het communistisch bewind kerkgebouwen door de staat waren onteigend, in gebruik genomen voor van alles en nog wat en vaak zwaar werden toegetakeld. Na de val van de muur deden pastores en geloofsgemeenschappen veel moeite om hun kerken weer in ere te herstellen. Intussen hadden de pastores, soms met gevaar voor hun leven, het christelijke vlammetje brandend gehouden. In Latijns-Amerika, met name in Colombia in het oerwoud waar de FARC heerste, richtten mensen plaatsen van gebed en herdenken in, als hun kerkjes hen werden afgepakt. In Frankrijk heeft ieder dorp een kerkje. Voor vieringen worden ze niet of nauwelijks meer gebruikt bij gebrek aan pastores of gelovigen. Maar gesloopt worden ze niet, ze blijven een centrum van betekenis voor hun omgeving. En in de stad? Toen een paar jaar geleden de Notre Dame in Parijs in brand stond, zonk 'half Parijs' op de knieën om te bidden voor behoud. Sterker zou ik willen toevoegen: er ging een schok door Europa, de Notre Dame in Parijs is ook van ons.

In zijn werkzame leven als pastor heeft Mascini zeven keer een kerk, waarbij hij betrokken was, gesloten zien worden. En zeven keer was dat een nauwelijks of niet uit te leggen drama voor de parochies. Ook op andere plaatsen in het bisdom zijn of worden kerken gesloten. Criterium is vaak dat de viering(en) in het weekend nog maar door een handjevol mensen wordt bezocht. En zeker, de viering van de eucharistie is een belangrijk element in ons kerk-zijn. Daarnaast is een kerk, een parochie, ook een centrum voor allerlei diaconale activiteiten. Een voorbeeld daarvan is wat er zoal omgaat in de gebouwen van de Groenmarktkerk in Haarlem. En toch moet ook die binnenkort dicht. Op Zondag komen er zo'n veertig mensen. Maar door de week hebben wel 400 mensen hier iets te zoeken...

Het bisdom hanteert nogal eens het financiële argument om een besluit te rechtvaardigen. Het is de vraag of dat in alle gevallen terecht is. Als voorbeeld noemde Mascini de parochies in Bloemendaal en Aerdenhout. Zijn advies is dan ook om in het gesprek met het bisdom waar het financiële argument op tafel komt, door te vragen. Een kerk is in de eerste plaats van de parochie, niet van de pastor die er een aantal jaren dienend mag optreden en niet van de bisschop.

Wat Rob Mascini ook steekt is het contrast tussen de ingebruikname van een kerk en de sluiting. Kerken worden (werden) geconsacreerd, geheiligd, met veel kerkelijke pracht en praal, meestal door de bisschop zelf. Bij sluiting en ontmanteling laat de bisschop zich niet zien.

Kerken zijn heilige plaatsen, ze staan vaak ook op oeroude heilige plaatsen. Wegdoen, slopen? Mascini houdt een krachtig pleidooi voor het zoeken naar creatieve oplossingen. In de Zaanstreek blijven we ons best doen.

Verslag Corrie van Sijl

Waarden en normen

Mijmeringen van een parochiaan

De tegenhanger van 'waarden en normen', bescheidener in bewoordingen, duidelijker in bedoeling was het begrip 'mijn en dijn'. Ik ben ermee opgegroeid en grootgebracht. Het is mij met de paplepel ingegeven. Nog voor ik de jaren des onderscheids (zeven jaar) had bereikt, was ik volkomen op de hoogte van dit begrip, begreep er de reikwijdte van en onderging gelaten de gevolgen bij het negeren van dit hoogverheven doel. Voor hen die dit begrip niet meer kunnen plaatsen of er de betekenis niet van weten even een opfrissertje, het schijnen er nogal wat te zijn tegenwoordig. 'Mijn' staat voor al datgene wat jezelf toebehoort en 'dijn' voor alles wat van een ander is.

Waarden en normen is een begrip dat in mijn jeugd nog onbekend was, althans onder die noemer. Dat wij er wel naar leefden of in ieder geval pogingen daartoe ondernamen, vloeide voort uit het mijn en dijn. Het moge duidelijk zijn dat onder dijn niet alleen het materiële van de ander wordt bedoeld, maar ook zijn immateriële, zijn culturele schatten. Niet alleen liefde voor de eigen spullen, maar ook eerbied voor die van een ander, zijn centen en zijn overtuigingen. Beide begrippen lopen in elkaar over, versterken elkaar, eigenlijk zeggen ze alle twee hetzelfde. Waarden en normen is misschien een mooie benaming en lijkt een breder gebied te bestrijken, maar dat is slechts schijn. Een maatschappij die in doen en laten al meer verpaupert en afglijdt, heeft steeds meer behoefte aan mooiere omschrijvingen van datgene waarnaar men probeert te streven, maar niet bij machte is. Het begrip waarden en normen is van de laatste jaren en is nu al aan erosie onderhevig. Het wordt te pas en te onpas gebruikt en vooral door diegene die meent een ander wijze lessen te moeten geven. Het begrip wordt dikwijls verkeerd geciteerd (normen en waarden) en lang niet altijd door de minsten (volg tv en radio). Uiteraard moet het zijn: waarden en normen. Men stelt in een maatschappij, in

een leefgemeenschap allereerst de waarden vast, en meet daaraan de normen af, maar eerlijk is eerlijk, als het met dezelfde intentie wordt bedoeld, is deze opmerking peanuts.

Waarden en normen zijn producten van een cultuur, een leefgemeenschap, en kunnen dus verschillen. Vooral in de omgang met mensen onder elkaar. Het uitgangspunt moet zijn om niet alleen de eigen waarden en normen belangrijk te vinden, maar ook die van een ander. Dat is soms best moeilijk en kan gewetensconflicten veroorzaken, vooral in een multiculturele samenleving als de onze. Die conflicten spelen nu al volop. Men verwacht respect en acceptatie voor de eigen mening, maar een ander verwacht dat van ons voor de hunne. En hier begint de wrijving, de ellende. Hoe gaan wij om met eerwraak, met steniging, met lichamelijke verminking (besnijdenis van vrouwen) of kannibalisme, om niets over te slaan. Sommige zaken zijn misschien 'een ver van mijn bed show', akkoord nu nog wel, maar de multiculturele vermenging gaat door, hoe over 50 jaar? Moeten wij alle genoemde zaken respecteren, toestaan, gedeeltelijk toestaan of geheel afwijzen? Voor mij zijn hier duidelijk grenzen. Ik leef niet in de omstandigheden om daar dagelijks over in debat te gaan. Ware dit wel het geval, zou ik misschien de kans lopen om gestenigd te worden. Of is deze reinigende dood alleen voor vrouwen? Persoonlijk vind ik al deze genoemde voorbeelden producten van een cultuur die nog in ontwikkeling is en de beschavingsnorm van 100% nog niet heeft bereikt, zo die al bereikbaar zou zijn. Onder druk van mondiale bewegingen zal in deze ontwikkeling zeker versnelling optreden, maar dat zal nog lang duren.

Met dit voorgaande wil ik niet zeggen dat onze zogenaamde beschaafde cultuur die 100% score wel heeft bereikt. In tegendeel. Ook in onze maatschappij gebeurt veel dat niet door de beugel kan, en wat men

verkrachtingen van onze waarden en normen kan noemen. Voor die groep is er tot hunne redding een andere verworvenheid, namelijk de doofpotcultuur. Een negatieve benadering? Ach dat valt wel mee als je leeft

in een maatschappij die gouden handdrukken, optieregelingen en exorbitante beloningen accepteert.

Was getekend, Mijmeraar

Boeken- en platenmarkt St. Petruskerk, Krommenie

Op **zaterdag 25 maart 2023** is er weer een grote Boeken- en platenmarkt in de St. Petruskerk, Snuiverstraat 2 te Krommenie. U bent van harte welkom van **10.00 tot 16.00 uur**.

We hebben, net als voorgaande jaren, veel prachtige kunstboeken, kinderboeken, kookboeken, romans, Nederlandse literatuur (waaronder Gerard Reve, Maarten 't Hart, W.F. Hermans en Harrie Mulisch), streekromans en heel veel thrillers. Ook zijn er veel bijzondere oude boeken voor de verzamelaar (waaronder Arendsoog en Karl May).

De boeken gaan voor een zacht prijsje weg. Een zeer gevarieerd aanbod voor lage prijzen. Het goedkoopste boek is € 1,00 en de duurste € 25,00.

De boeken staan overzichtelijk op soort en alfabet! Als extra krijgt iedereen bij aankoop van één of meer boeken een Boekenweekgeschenk cadeau!

operettes en symfonieën en natuurlijk ook

Ook hebben we dit jaar weer een grote voorraad lp's.

Een unieke verzameling klassieke lp's, met name boxen van vele opera's,

Nederlandstalige muziek (André van Duin, Herman van Veen), cabaret (Wim Sonneveld, Toon Hermans, Koot & De Bie, etc. etc.), popmuziek uit de jaren 70-80-90 (BZN; George Baker Selection, The Cats, etc. etc.) en sfeermuziek.

De prijzen van de lp's variëren van € 1,00 tot € 10,00.

Ook zijn er veel cd's en dvd's te koop. Voor de prijs hoeft u het niet te laten, want dit jaar doen we de cd's en dvd's weg voor: **DRIE VOOR € 1,00 !!** (Dubbel cd's en dvd's en boxen zijn natuurlijk geprijsd naar het aantal.)

Tot slot zijn er natuurlijk ook weer legpuzzels te koop voor € 1,00 per stuk.

**Als u vroeg komt, heeft u de beste keus!
Want weg is weg.**

De opbrengst is voor de Vastenactie van 2023.

U kunt nog altijd boeken, platen en puzzels inleveren voor deze Boeken- en platenmarkt! Elke donderdagochtend zijn er tot ongeveer 12.00 uur mensen in de kerk om deze in ontvangst te nemen, of neem contact op met ondergetekenden.

Voor meer informatie:

Ton de Kleijn

Marco Mollee

06 303 545 04

06 516 220 06

Verbinding verbroken?!

Ergens in de Alpen ligt een dal dat tot 40 jaar geleden voor gewone mensen onbereikbaar was. Vanwege de energievoorziening werd hoog in de bergen een gigantisch stuwmeer gebouwd. Een bouwweg slingert zich omhoog via tunnels en steile wanden. Sinds de ingebruikname van de dam is deze ook toegankelijk voor toeristen. Het Eldorado voor de moderne mens. Vanuit de auto stap je na een halfuur zo het hooggebergte in, inclusief restaurant. Wanneer het beneden regent, loop je boven door de sneeuw. En het is er oorverdovend stil. Alleen een enkel vogeltje, het suizen van de wind en het kloppen van je hart tijdens een steil klimmetje is er te horen. Na een uur wandelen kom je bij een hek met een bijzondere tekst. 'Vanaf hier geen verbinding voor internet en telefoon'. Dat is zo'n beetje het ergste wat de moderne mens kan meemaken: geen bereik met je telefoon. Enige tijd geleden was er grote paniek bij velen omdat hun favoriete berichtendienst niet meer werkte. We zijn erg afhankelijk geworden van onze communicatie en onze controle daarop: is mijn bericht al gelezen, waarom heeft hij/zij nog niet gereageerd? Het moet allemaal steeds sneller gebeuren.

Geen verbinding hebben is de nachtmerrie van de moderne mens. Geen verbinding hebben is ook de schok van de gelovige mens. Geloven is immers communiceren met God. De laatste jaren lijkt het erop dat de communicatie met de hemel een stuk moeilijker is geworden. Kerk-torens verwijzen als priemende vingers naar de hemel. Ze vertellen veelal ook hoe laat het is en waar de wind vandaan komt. Veel van die torens verdwijnen uit het landschap als ze geen monument zijn. Bijzonder is ook dat in veel van die torens zenders hangen die de mobiele telefonie ondersteunen. De verbinding van de aarde met de hemel, van mensen met God, lijkt niet meer vanzelfsprekend te verlopen. Er zit ruis op de lijn of de verbinding is verbroken.

Geloven is een zaak van verbinding en tegelijkertijd van vertrouwen. Wanneer je contact zoekt met God in het gebed dan zie je geen blauw vinkje verschijnen dat het gelezen is. Je moet erop vertrouwen dat je gehoord wordt, dat je van verre gehoord wordt, verhoord. Niet op de wijze van je verlanglijstje van Sinterklaas, maar op de wijze van het je gehoord voelen, aanvaard weten.

De communicatie met God, mijn gebed verandert niet God – dat God moet doen wat ik vraag – maar mijn bidden verandert mij zelf, dat ik verander door wat ik van God vraag en Hij mij geeft.

Dat klinkt zweverig in onze dagen. We zijn niet meer zo van de mysteries, van het vertrouwen. Klip en klaar heldere antwoorden willen we het liefst op onze vragen: zwart op wit, met garantie of gecompenseerd door de overheid.

Geloven en bidden is ook verder durven gaan langs dat waarschuwbordje dat de verbinding vanaf dat punt wat twijfelachtig kan zijn. Dat hoort juist bij geloven: dat je niet leeft van zekerheid, maar dat je het aandurft verder te gaan; buiten gebaande wegen. In het vertrouwen dat je een verhaal hebt gehoord waardoor jij gelooft dat je die weg niet alleen gaat.

We zijn na dit hek nog een stukje verdergelopen, zonder verbinding met ons netwerk, maar over een veilig pad. Je moet het onheil ook niet op zoeken, want het was nog een heel stuk teruglopen naar het bordje waar je weer verbinding kon krijgen met de wereld beneden.

Wandeltip: Kolnbreinsperre Maltatall Oostenrijk.

Matthé Bruijns

Vorbij de einder?

Het is vijf uur in de middag en de kerkklok luidt. Het is het zinvolle teken dat er weer een parochiaan is gestorven. Diep verdriet of berustende aanvaarding en alles wat daartussen zit, treft mensen. Het wordt weer spitsuur voor onze pastor en vele vrijwilligers om samen met de nabestaanden op een troostende en bemoedigende manier afscheid te nemen. Een gedicht van Ida Gerhardt komt in mij op: *Langzaam zie ik hen gaan die ik nog bij mij had, de bocht om van het pad. Wat gouddoorschenen stof, dan wordt het in de hof nog stiller dan voorheen. De liefsten. - Een voor een.*

Mensen sterven. We moeten afscheid van hen nemen. Waar komen zij terecht? Ze leven nog lang of kort voort in de herinnering van mensen, in de gedragingen van hun kinderen. Lang leef je voort als je beroemd of belangrijk was. Kort als je naar de onmaat van deze wereld niet veel voorstelde of hoegenaamd alleen door het leven ging. Psalm 103 zingt: *Mensen - hun dagen zijn als het gras, zij bloeien als bloemen in het open veld, dan waait de wind en zijn zij verdwenen en niemand weet waar ze hebben gestaan.* Dan komen de vragen. Niet als je lang en gelukkig hebt geleefd. Dan ben je een mens van alledag en zijn je dagen geteld, vertelt ons de Bijbel. Wel als je jong sterft in Oekraïne door een Russische bom, van honger in Jemen, als je met je fiets onder een auto komt of zomaar op straat wordt doodgeslagen. Of als je schoot, amper gesloten na het baren van kinderen, de dodelijke kanker krijgt. Dan roepen wij: waar is dat in godsnaam goed voor? Of berustend maar godslasterlijk: *de Heer heeft gegeven, de Heer heeft genomen, de Naam van de Heer zij geprezen!* Het zijn de ervaringen van alle tijden van alle mensen, het zijn onze ervaringen.

In het Oude Testament lees je een ontwikkeling van dood is dood en verder niks naar: maar God, dat kan toch niet? Jij bent toch een God van levenden? De dood is onvermijdelijk en schakelt ons allemaal gelijk.

Er is geen verschil meer. Maar is het gras dat verwaait in deze psalm de uiterste limiet waar alles mee ophoudt? De psalm zingt verder: *maar duren zal de liefde en goedheid van God voor wie hem hoogachten en leven naar zijn leefregels.*

Duren zal de liefde en goedheid van God. Willem Wilmink dicht: *In 't Nederlands is iemand doodgegaan, over haar reis wordt nooit meer iets vernomen. In 't Twents is iemand uit de tijd gekomen, dus je weet zeker: zij kwam veilig aan.*

Maar waar en hoe? Ontmoet zij haar gestorven lievelingen, familie en vrienden weer? Je kunt daar beeldend over spreken, maar alles wat we er over zeggen blijft gissen. We weten het niet. Er zijn er die zeggen: alles wat je zegt over God, over leven over de dood heen: het is allemaal verbeelding. Inbeelding, want alles wat je zegt over Boven komt van beneden! Ik ga daar niet in mee. De sloeber, die een rotleven heeft gehad, geen werk, geen eten, ziekte en toen veel te vroeg gestorven is, heeft recht op eerherstel. Eerherstel bij God. De oude vrouw, die vele jaren geleden haar pasgeboren kindje verloor, heeft na haar dood recht om het alsnog te mogen wiegen in haar armen, te koesteren en lief te hebben. Waar? Dáár! Bij God. Inbeelding? Maar waarom kan onze helende, troostende en ook bevrijdende en bemoedigende verbeelding ons niet ingeblazen worden door Gods goede geest? Verbeelding: je maakt beelden van wat onzegbaar, onnoembaar is. Waarom? Om er mee te kunnen leven. Daarom scheppen we beelden van dat onzegbare, onnoembare waar we naar verlangen. Dat is niet verkeerd. Vooral niet als Gods onnavolgbare Geest ons daarin nabij is en inspireert. Daarom schreef Huub Oosterhuis: *Gelezen heb ik wat geschreven staat, mij toevertrouwd aan onbewezen woorden, Gij laat mijn ziel niet aan het dodenrijk, geschreven staat Uw Naam: Ik zal er zijn!*

Ko Schuurmans, pastor

Dank aan de Zaanse RK-parochies

We willen jullie allen heel hartelijk danken voor de inzamelingsactie die jullie op zondag 13 en 20 november hebben gehouden. We zijn onder de indruk van de grote opbrengst die jullie met de parochianen hebben weten te realiseren. In het licht van het groeiend aantal klanten voelen we ons gesteund in onze missie. Ook realiseren we ons dat sommigen ons ook hebben bijgestaan tijdens de winkelactie op 18 en 19 november. Daar zijn we heel blij mee!

We wensen jullie alle goeds voor 2023.

Met hartelijke groet,

*Wilma Vloon,
secretaris Voedselbank Zaanstreek*

Giften aan uw parochie en de PCI zijn aftrekbaar

Beste parochianen,

De belastingdienst heeft een aardige slogan: 'Leuker kunnen we het niet maken, wel makkelijker'.

Bij de aangifte van uw inkomen over 2022 dient de belastingbetaler bij zijn giften aan een ANBI-instelling de juiste naam van het goede doel op te geven. Met een trefwoord kunt u dat misschien niet makkelijk vinden.

Heeft u een gift gedaan in 2022 aan onze Jozefparochie, de Martelaren van Gorcumparochie en/of aan de Caritas (IPCI Zaanstreek)? Dan geven wij hiernaast aan wat u in de zoekbalk kunt vermelden.

Voor de Jozefparochie is dat:

Parochie H. Jozef (evt. Zaandam erbij)

U krijgt dan: **7421096**

Dat is het RSIN- of fiscaalnummer.

(RSIN staat voor: Rechtspersonen en Samenwerkingsverbanden Informatie Nr.)

Voor de Martelaren van Gorcum is dat:

Parochie H.H. Martelaren van Gorcum:

RSIN-nummer: 004659594

Voor de IPCI Zaanstreek (Caritas) is dat:

PCI Inter Parochiële Caritas → 824111989.

Wij hopen, dat wij uw belastingaangifte hierbij wat leuker hebben gemaakt.

Succes met uw aangifte!

*Wim Niekus, penningmeester Jozefparochie
en Gerard Schavemaker, secretaris IPCI
Zaanstreek (Caritas)*

Oecumenische vespers in de Veertigdagentijd

Op vijf donderdagavonden is er weer een oecumenische vesper als voorbereiding op het paasfeest.

Rond het thema 'Aan tafel met Jezus' is er een korte meditatie over steeds een figuur uit de kring rond Jezus.

We komen samen in de Kooger Vermaning, Lagendijk 34 in Koog a/d Zaan van 19.15 tot 19.45 uur.

U bent van harte welkom!

- Op 2 maart: Zacheus - voorgangers

Doopsgezinde Gemeente Koog – Zaandijk.

- Op 9 maart: Maria - voorgangers Kogerkerk Gemeenschap.

- Op 16 maart: de vrouw die Jezus' voeten waste - voorgangers Doopsgezinde Gemeente Zaandam.

- Op 23 maart: Maria Magdalena – voorgangers Mattheusgemeente Zaandam.

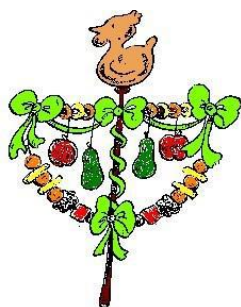
- Op 30 maart: Judas - voorgangers Martelarenparochie te Koog-Zaandijk.

Palmpaasstokken maken

Ook dit jaar gaan we weer palmpaasstokken maken in de Bovenzaal van de Jozefkerk, samen met de kinderen van de parochie Martelaren van Gorcum.

De kinderen zijn welkom op **zaterdag 1 april** (geen grap) **van 10.00 tot 11.30 uur**.

Een stok en materiaal om er iets moois van te maken is aanwezig. Ook het broodhaantje ligt klaar.

Zelf nemen de kinderen wat fruit of iets lekkers mee om aan de stok te hangen.

Op **zondag 2 april** is er om **10.00 uur** een gezamenlijke viering in de Jozefkerk met natuurlijk de optocht door de kerk. De koren van beide parochies zullen de viering opluisteren met hun gezang. Ko Schuurmans gaat voor in deze viering. Na afloop van de palmpaasviering mag iedereen zijn stok aan iemand thuis (of in het verpleeg- of ziekenhuis) geven, die wat extra aandacht verdient.

Mieke Niekus

Een 40 dagentijd puzzel

M	V	E	Q	B	K	J	N	T	O	D	H	C	M	D
L	S	E	K	E	O	D	R	E	G	N	O	H	A	M
Y	I	N	R	L	S	O	B	E	R	H	E	I	D	F
W	W	V	N	G	Y	V	M	N	D	E	L	E	N	Q
J	N	O	E	E	E	P	C	S	R	A	A	P	R	B
N	D	U	T	J	H	V	N	A	D	E	N	K	E	N
C	M	D	C	K	X	E	E	L	H	P	N	H	Y	K
S	B	N	R	X	K	B	L	N	Y	G	O	P	M	L
F	K	D	I	E	H	J	I	R	V	T	S	A	G	A
L	E	M	M	O	R	T	N	E	T	S	A	V	M	V
Q	V	G	A	D	S	N	E	O	W	S	A	F	E	A
B	P	M	F	U	J	A	F	T	E	L	L	E	N	N
E	L	B	H	T	H	C	A	D	N	A	A	L	E	R
C	H	F	E	V	G	N	I	N	N	I	Z	E	B	A
W	L	I	E	J	K	A	T	M	L	A	P	Y	M	C

AANDACHT
 AFTELLEN
 ASWOENSDAG
 BEZINNING
 CARNAVAL
 DELEN
 EENVOUD
 GASTVRIJHEID
 HONGERDOEK
 NADENKEN
 PAARS
 PALMTAKJE
 SOBERHEID
 VASTENTROMMEL
 VERGEVEN

Voor jong en voor oud(er)

De reiger en de mus

veertig dagen in de woestijn

Arend, de grote adelaar, had er genoeg van om koning van de vogels te zijn. Hij verlangde naar de stilte van de bergen. 'Ik ga met pensioen. Wie wil me opvolgen?' De duiven meenden dat ze het te druk hadden met de post. De uil wilde genoeg tijd houden om een uiltje knappen. De lachvogel lachte te vaak om een waardige koning te kunnen zijn. Uiteindelijk bleven alleen Rochus de reiger en Gerrit de mus over. Zij wilden wel koning van de vogels worden. Maar wie was het meest geschikt? Koning Arend kreeg een idee: 'Rochus en Gerrit gaan veertig dagen naar de woestijn. We zullen zien wie het daar het beste met weinig voedsel uithoudt. Ze moeten weten wat honger is. Alleen een koning die dat weet, kan goed voor zijn volk zorgen in tijden van nood'.

Zo gingen Rochus de reiger en Gerrit de mus naar de woestijn. Ze hadden beide een zakje vogelvoer bij zich. De eerste dagen hadden Rochus en Gerrit nergens last van. Maar na een week stonden ze 's morgens op en hoorden een vreemd gerammel. Ze ontdekten dat het gerammel uit hun eigen buik kwam. Hun magen rammelden van de honger. Nu wisten Rochus en Gerrit wat honger was.

De dagen gingen voorbij. Rochus de reiger had zo'n honger dat hij op een nacht wat uit de etenszak van Gerrit pikte. De volgende nachten deed hij hetzelfde. Het gekke was dat zijn honger niet verdween, maar hij toch zwaarder werd. Dat kwam door zijn hart. Elke keer dat hij voer pikte van Gerrit, werd zijn hart zwaarder. Want gestolen voedsel vult de maag niet, maar vult het hart met schaamte. En Gerrit de mus? Gerrit wist niet dat Rochus van zijn voer stal. Hij zag wel dat Rochus veel honger had. Uit medelijden stopte hij 's nachts, zonder dat Rochus het merkte, zijn eigen voer in diens etenszak. Het gekke was dat het leek of zijn eigen honger dan minder

werd. Wie een ander helpt, let niet zo op zijn eigen moeilijkheden.

Rochus meende dat niemand zag dat hij voer van Gerrit stal. En Gerrit dacht dat niemand zag dat hij Rochus wat extra voer gaf. Maar koning Arend hield hen in de gaten. Met zijn scherpe arendsogen zag hij het bedrog van Rochus, die steeds zwaarder werd, en de gulheid van Gerrit, die steeds magerder werd. Toen de veertig dagen voorbij waren, gingen beide vogels naar de koning. Wie van hen had het beste deze beproeving doorstaan? Gerrit de mus, die daar broodmager stond? Of dikke Rochus de reiger? Koning Arend keek Rochus aan. Deze durfde de koning niet aan te kijken. Na een lange stilte gebeurde er iets vreselijks: Rochus zakte door de grond van schaamte. Hij viel in de diepte van de aarde en brandde zijn veren aan het vuur dat diep onder de grond brandt.

Het heeft koning Arend en zijn dienaren een hele tijd gekost om Rochus weer naar boven te hijsen. Rochus werd niet de koning van de vogels, dat was duidelijk. Vaak zien we Rochus de reiger staan langs de kant van een sloot, nog steeds ineengedoken van schaamte, de veren nog grijs door het verschroeide vuur diep in de aarde. Als hij probeert op te vliegen, kost het hem nog veel moeite. Zijn hart is nog altijd zwaar van schaamte.

Gerrit de mus zie je ook wel eens vliegen en scharrelen in de tuin. Hij kijkt je brutaal aan. Dat mag hij ook. Hij is immers de koning van de vogels.

De vieringen in Regio Zaanstreek noord

	HH. Martelaren v G. Pinkstraat 14 Koog a/d Zaan	H. Petrus Snuiverstraat 2 Krommenie	H.M. Magdalena Dorpsstraat 351 Wormer	H. Jozef Veldbloemenweg 2 Zaandam
Zo 19 febr. 7 ^e zo dhj	Woord&Comm. M. Bruijns samenzang	Eucharistie G. Noom koor St. Caecilia	Eucharistie N. Kerssens Caeciliakoor	Woord&Comm. W. Waardijk Gemengd Koor
Woe 22 febr. Aswoensdag	19.30 Gebedsdienst Kogerkerk K. Schuurmans en Ds. H. van Dorssen koor Marbosko	19:30 uur Aswoensdag- viering M. Bruijns koor Rotsvast	Zie andere kerken	19.30 uur Woord- en gebeds- viering voor Aswoensdag
Zo 26 febr. 1 ^e zo 40 dgn	Woord&Comm. T. Molenaar koor Marbosko	Woord&Comm. S. Baars koor Rotsvast	DOP Caeciliakoor	Woord&Comm. J. Hoekstra Con Brio
Zo 5 maart 2 ^e zo 40 dgn	Woord&Comm. A. Dijkers Samenzang	Woord&Comm. R. Casalod koor St. Caecilia	Woord&Comm K. Kint koor All Ages	Eucharistie G. Noom Gemengd Koor
Zo 12 maart 3 ^e zo 40 dgn	Woord&Comm. T. Molenaar koor Marbosko	Woord&Comm. K. Schuurmans koor Rotsvast	Woord&Comm M. Bruijns Caeciliakoor	DOP M. Niekus en I. de Lange Gemengd Koor
Zo 19 maart 4 ^e zo 40 dgn	Woord&Comm. A. Dijkers Samenzang	Woord&Comm. M. Bruijns koor St. Caecilia	Eucharistie N. Kerssens koor All Ages	Woord&Comm. W. Waardijk Con Brio
Zo 26 maart 5 ^e zo 40 dgn	Woord&Comm. M. Bruijns koor Marbosko	Woord&Comm. T. Molenaar koor Rotsvast	DOP Caeciliakoor	Woord&Comm. J. Hoekstra Gemengd Koor
Zo 2 april Palmzondag 	Let op: Jozefkerk K. Schuurmans Gemengd Koor en koor Marbosko	Woord&Comm. M. Bruijns koor St. Caecilia	Woord&Comm. <i>Palmpasen</i> K. Kint koor All Ages	Woord&Comm. K. Schuurmans Gemengd Koor en koor Marbosko

Aanvangstijden op de zondagen is 10.00 uur DOP= Dienst onder leiding van parochianen,
zo dhj = zondag door het jaar, zo 40 dgn = zondag in de 40 dagen tijd.

VASTENACTIE

Vanaf zondag 26 februari is er elke zondag taart bij de koffie te koop. De opbrengst is bestemd voor de **Vastenactie 2023 'Mensen onderweg' Campagneproject: Zuid-Soedan**

<https://www.vastenactie.nl/vastenactie-2023-mensen-onderweg>

Intenties

bij vieringen in de Jozefparochie

Zondag 19 februari

Nini Ros
Evert Waroux
Annemies Hendriks-Latour
Hans van Baar
Jan van Geilswijk

Zondag 26 februari

Lies Grimbergen
Yvonne Kaayk
Afra Coret-Sombroek
Ed de Saegher
Theo Dijkstra
Wim Duijvelshoff
Henny van Gessel
Jan van Geilswijk

Zondag 5 maart

Pastoor Jan Broersen
Lies Ricken-Glaap
Theo Dijkstra
Wim Duijvelshoff
Wim de Lange
Jan van Geilswijk

Zondag 12 maart

Bram Vredenbrecht
Theo Dijkstra
Jan van Geilswijk

Zondag 19 maart

Nini Ros
Evert Waroux
Annemies Hendriks-Latour
Theo Dijkstra
Hans van Baar

Zondag 26 maart

Lies Grimbergen
Yvonne Kaayk
Afra Coret-Sombroek
Theo Dijkstra
Henny van Gessel
Henk Bart

Zondag 2 april

Pastoor Jan Broersen
Theo Dijkstra
Wim de Lange

Aanvragen van intenties

Weet u dat de intenties ook digitaal
aangevraagd kunnen worden?
Stuur een e-mail met de intentie
en gewenste datum naar
intentiejozefzaandam@gmail.com.

Sluitingsdatum voor vermelding in het
eerstvolgend blad is **13 maart**.

De gevraagde bijdrage (richtbedrag
€ 10,00 per intentie) kan worden over-
gemaakt op rekeningnummer
NL26 INGB 0000 6652 63
t.n.v. RK Kerkbestuur Jozef-parochie
o.v.v. intenties.

In memoriam

In memoriam: Wim Duijvelshoff * Amsterdam 12 oktober 1932, --- † Zaandam, 14 januari 2023

Terugblikkend op het afscheid van Wim, moet ik zeggen dat de bijdragen van de drie kinderen Carmen, Roel en Arjan diepe indruk op mij hebben gemaakt. Alle drie hebben zij, ieder afzonderlijk, voor Wim een klein monumentje opgericht waarmee zij in staat waren hun liefde en grootse waardering voor hem met ons te delen. Maar de eigen accenten die zij legden, waren denk ik, voor velen verrassend en hartverwarmend.

Zo werd Wim getypeerd als een lieve, wijze, oprechte, vrolijke en zeker ook tot het einde van zijn leven optimistische vader. Ze zijn intens dankbaar dat ze zolang hebben mogen en kunnen genieten van wie hij was en hoe hij met Riet en hen heeft geleefd; dankbaar ook vanwege de innerlijke drijfveren van waaruit hij dat heeft gedaan en die ze hebben mogen blijven ervaren, ondanks het achteruitgaan van zijn fysieke toestand in de laatste vijf jaar. Het was misschien wel juist daarom, dat zijn contacten met vele mensen steeds belangrijker voor hem werden. Hij bleef echt een mensenmens, stelde Riet en de kinderen altijd boven zichzelf en werd daarbij zelf gedragen door zijn onvoorwaardelijke liefde.

Naast de vele rode draden die door zijn leven liepen, was er één die van jongs af aan gedurende zijn hele leven een grote rol heeft gespeeld: "Als je volhoudt, zal het je ook lukken". Tijdens zijn leven heeft hij dat ook zelf mogen ervaren en volop laten zien. Wim was een echte doorzetter, maar kon dat ook alleen maar dankzij 'de kracht van Boven', zoals hij dat noemde. Hij leefde niet dogmatisch, maar liet zich inspireren door de figuur van Jezus. Op die manier was hij in staat om Riet, de kinderen en heel veel mensen zoveel ruimte te bieden, dat zij konden zijn wie ze waren. Hij geloofde in Gods liefde voor alle mensen en leefde met een rotsvast geloof, een warm hart en met zijn beide voeten stevig staande op de grond. Meermalen sprak hij wel over het hiernamaals en hoe dat er eventueel uit zou

zien, maar hij had toch niet echt een idee wat hij zich daarbij moest voorstellen. Wel was hij ervan overtuigd dat het er goed en mooi zal zijn. Dat hield dan ook in dat zijn uitvaart niet treurig moest zijn, eerder een beetje feestelijk. Maar een echt feestgevoel, nee, dat zou niet lukken, daarvoor is het gemis van hem, zo zeiden de kinderen, nu te groot. Dankbaar voor alles wat hij heeft gedaan, hopen ze met hem dat het daarboven goed en prachtig zal zijn, want zo zeiden ze: "Pap, je hebt dat zo enorm verdiend en wie weet, misschien zullen wij ooit elkaar, mam en jou, weer tegenkomen".

In de Jozefparochie was hij geen vreemde; hij heeft in de Pax Christi deelgenomen aan de groep Gezinsliturgie en ook wij hebben hem toen ervaren als iemand die zijn inspiratie vond in zijn geloof en bleef vertrouwen in het goede van de mens. Zijn opstelling en prettige samenwerking kwamen eveneens tot uiting in zijn 20 jaar lange medewerking aan de ledenadministratie van de parochie. Over volhouden gesproken. Hij was iemand op wie je altijd kon rekenen, een geliefd en mild mens.

Als vader wilde Wim vanuit zijn verantwoordelijkheid en liefde, er altijd weer zijn voor zijn kinderen. Sturend, maar ook met veel ruimte om ze op hun eigen manier het leven te laten ontdekken. Typisch het beeld van de wijze vader met respect voor eenieder. Soms waren de paden hobbelig, maar wist Wim het gezin overeind te houden. Ook toen Riet helaas geestelijk achteruitging. Wim bleef opgewekt en vastberaden in de dingen die gebeuren moesten en altijd bleef hij geloven in zijn kinderen, hetgeen Carmen de uitspraak ontlokte: "Pap, je bent mijn 'godelijke lieverd', die mij heeft leren leven en begrip op te brengen voor elkaar". We mogen er dus op vertrouwen dat de allesomvattende liefde van de Eeuwige nu voor altijd bij hem zal zijn.

Wil Waardijk

In memoriam

In memoriam: Jan van Geilswijk, † Zaandam, 23 januari 2023

Op 23 januari jl. is in Oostergouw Jan van Geilswijk overleden. Hij is 80 jaar geworden.

Jan was afkomstig uit een tuindersgezin uit Halfweg, waar hij een groot deel van zijn jeugd heeft doorgebracht. Toch noemde hij zich een Amsterdammer; daar was hij immers geboren en daar verhuisde het gezin heen, nadat Jans vader de tuinderij had moeten opdoeken. Jan heeft, na de ambachtsschool, meer dan 42 jaar gewerkt. Toch is zijn werk niet de plek geweest waar hij tot zijn recht kwam. Jan was misschien wel te lief en zachtmoedig voor de vaak harde arbeidswereld.

Jan was in de eerste plaats een lezer. Hij was overal in geïnteresseerd en wist overal over mee te praten. Of het nu sport was of politiek of wat er in Afrika gebeurde; hij wist ervan af.

Jan was 53 toen hij Trees ontmoette. Met haar heeft hij mooie jaren gehad en veel prachtige reizen gemaakt. Ze zijn 26 jaar getrouwd geweest. Ruim twee jaar geleden werd Jan getroffen door corona. Het maakte hem zo ziek dat hij zelfs op de IC belandde. Gelukkig knapte hij weer op, maar thuis wonen ging niet meer. In Oostergouw heeft hij – zoals Trees het zei – nog twee extra jaren gekregen, hoewel het uiteraard lang niet altijd gemakkelijk was. Toch heeft hij, zeker door de goede zorgen van Trees en het personeel, zeker ook genoten van wat het leven hem toch nog gaf.

Jan was een gelovig mens. Psalm 23 was hem op het lijf geschreven: “De Heer is mijn herder”. In dat geloof is hij in vrede gestorven.

Pauline van Zaalen, geestelijk verzorger

Agenda Jozefparochie

Woensdag	15 februari	09.00 uur	Vergaren en nieten parochieblad (Bovenzaal)
		09.30 uur	Vergadering KBO (Werkplaats)
Woensdag	22 februari	19.30 uur	Viering Aswoensdag (kerk)
Vrijdag	24 februari	13.30 uur	Jaarvergadering KBO (Bovenzaal)
Zaterdag	25 februari	18.00 uur	Bijbelstudie Irakezen (Bovenzaal)
Zondag	26 februari	11.30 uur	Open parochievergadering (Bovenzaal)
Zondag	05 maart	14.00 uur	Eucharistieviering Irakezen met aansluitend bijeenkomst (Bovenzaal)
Maandag	06 maart	09.00 uur	Schoonmaak (Bovenzaal)
Zaterdag	25 maart	14.00 uur	Kerk open voor Oosterpark Verbindt
Woensdag	29 maart	09.00 uur	Vergaren en nieten parochieblad (Bovenzaal)
		09.30 uur	Vergadering KBO (Werkplaats)
Vrijdag	31 maart	11.00 uur	Paasbrunch KBO (Bovenzaal)
Zaterdag	01 april	09.30 uur	Palmpaasstocken maken (Bovenzaal)
Zondag	02 april	14.00 uur	Eucharistieviering Irakezen met aansluitend bijeenkomst (Bovenzaal)

Overige activiteiten

- Repetitie Con Brio elke maandag van 19.30 – 22.00 uur in de Bovenzaal.
- Repetitie Gemengd koor elke donderdag van 14.15 – 16.15 uur in de Bovenzaal.
- Bijeenkomst Pinkstergemeente Stad van Sion elke zaterdagmiddag, en de 2^e, 3^e, 4^e en 5^e zondagmiddag van de maand in de Bovenzaal.
- Check voor de laatste informatie de website <https://katholiekzaanstreek.nl/gemeenschappen/jozef>

De trend: een stap verder terug!

Kerkbijdragen

De grafieklijn over de kerkbijdragen laat het afgelopen jaar een kleine stap verder naar beneden zien.

Wanneer de extra bijdragen van december 2021 buiten beschouwing worden gelaten, is er bij de reguliere kerkbijdragen toch een hele kleine stijging te bespeuren.

Heeft u ook in 2022 een kerkbijdrage betaald, dan vindt u bij het (papieren) parochieblad een bedankbrief van Hein Verhaar.

Voor lezers van de digitale versie komt de bedankbrief apart.

Het aantal parochianen dat een kerkbijdrage aan onze Jozefparochie geeft, is per saldo weer licht gedaald.

Het aantal parochianen dat een extra bijdrage heeft overgemaakt, is ook gedaald.

Een wervingsbrief

Bij dit parochieblad komt een brief, waarin de lezers, die (nog) geen kerkbijdrage hebben betaald, worden uitgenodigd en aangemoedigd om een bijdrage aan onze Jozefgemeenschap over te maken.

Alleen op die manier kunnen wij onze geloofsgemeenschap levend houden. De Jozef is van ons allemaal! Ook u hebben wij nodig.

Wilt u een richtgetal? Het gemiddelde bedrag dat in 2022 is betaald, bedraagt bijna **€ 200,- op jaarbasis**. Dat is bijna € 17,- per maand. Kijkt u maar op de staafdiagram van Hein Verhaar op de volgende bladzijde.

Wat verder interessant is, is dat 90 bijdragen onder het gemiddelde liggen en 36 bijdragen boven het gemiddelde.

Wist u dat het totaalbedrag van de Kerkbalans maar net genoeg is om ons aandeel in de persoonskosten van de voorgangers te betalen?

Een stabiele Kerkbalans is nodig en is de basis voor het voortbestaan van onze Jozef-gemeenschap!

Geen folder

Deze keer komt er geen nieuwe folder voor de actie Kerkbalans 2023.

We blijven de hoop houden dat wij u allemaal in de loop van dit jaar weer mogen ontmoeten en dat we na de vieringen even een half uurtje een kopje koffie of thee kunnen drinken met elkaar en kunnen uitwisselen wat ons zoal bezig houdt. Voor de lezers leggen wij nog een exemplaar van de oude folder op de lectuurtafel.

Genoeg informatie zo? Heeft u nog vragen, u weet mij wel te vinden!

Alvast heel veel dank voor uw kerkbijdrage,

Wim Niekus

'Geef vandaag voor de kerk van morgen'

Enkele wetenswaardigheden

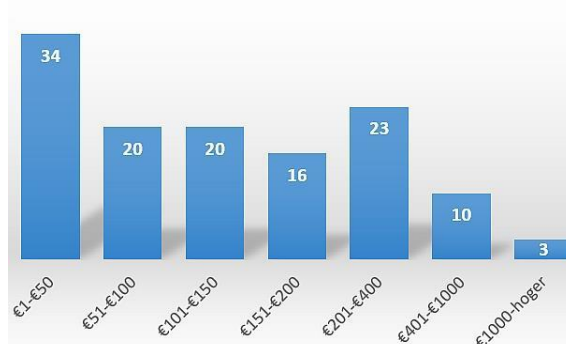
over de kerkbijdragen van 2022

Aantal deelnemers	126
Aantal deelnemers parochieblad	4
Maandelijks deelnemers	22
Kwartaal deelnemers	10
Eenmalige deelnemers	78
Bankkosten voor kerkbijdragen	€ 235,32
Gemiddelde inleg per deelnemer	€ 199,64
Totale inleg in 2022	€ 25.154,58

Hein Verhaar

Gezinsbijdragen 2022 Jozefparochie
Aantal deelnemers (126) per hoogte van de inleg

Eenentwintig hulpverleners

... 27, 28, 29, 30, twee beademingen.
'Ademhaling controleren, raak de patiënt niet aan. Schok aangeraden, schok toegediend. Het is veilig de patiënt aan te raken'. Neen, het is niet een geneeskundige die hier spreekt, het is een AED. Het slachtoffer was

een dummy die alle massages zonder klachten onderging. Eenentwintig mensen, vanuit alle parochies van Zaandam-Zuid, waren op 18 januari 2023

bijeen-gekomen om te oefenen op het kunnen uitvoeren van een reanimatie. Het apparaat hing al in de kerk en nu zijn er veel mensen gekwalificeerd om het apparaat te bedienen. Wel zo fijn en veilig.

De REA, dan wel de bediening van de AED, was niet mogelijk geweest zonder de hulp van de Vereniging van Weldadigheid en onze instructeur, Mario Snel, die de opleiding belangeloos heeft uitgevoerd. Wij als parochie zijn hen zeer dankbaar.

Ook wil ik graag de andere twintig mensen bedanken die zich willen inzetten voor de hulp aan de medemens in nood.

Natuurlijk hopen wij dat het apparaat niet in gebruik genomen hoeft te worden. Ik heb deze bijeenkomst met plezier opgezet en mag in het algemeen wel zeggen: het is goed verlopen met betrokken deelnemers.

Met dankbare groet,

Maarten Vermeulen, coördinator REA

Groot succes kerstmarkt Kotor Varoș

Wat was de kerstmarkt van 2022 een groot succes!

Ondanks de kou in de kerk, heeft iedereen laten zien welk warm hart wij onze partner-parochie in Kotor Varoș toedragen.

Traditiegetrouw stonden vele kerststukken voorin de kerk, zijn er heerlijke cakes gebakken en is er gezaagd en getimmerd.

De kerstmarkt heeft ruim € 1.000,- opgebracht, maar heel veel parochianen en belangstellenden voor dit project, hebben hun gaven op de bankrekening overgemaakt.

Totaal hebben wij € 3.465,- naar Kotor Varoș kunnen overmaken en dat is een geweldige opbrengst!

De paters in Kotor Varoș hebben bevestigd dat zij het geld hebben ontvangen. Zij kunnen hun parochianen in de strenge winter en ook wanneer nodig tijdens het komende jaar van de nodige basisbehoeften voorzien zoals hout, voedsel en medicijnen.

Wij willen u hartelijk danken voor de bijdrage die u allen heeft geleverd.

Werkgroep Kotor Varoș

Samen voor de kerk van morgen

Zaandam, februari 2023

Beste lezer van ons parochieblad,
“In de kerk mag ik zijn wie ik ben.” “Ik kan er praten over wat me bezighoudt en mijn zorgen uiten.” “Het is een plek waar ik God vind en verbinding heb met boven.” “Ik kom er tot rust in de hectiek van elke dag.” Dit zijn antwoorden die veel worden gegeven op de vraag wat de kerk voor ons betekent. Misschien herkent u zich erin.

De kerk is een plek waar we het geloof met elkaar delen. Waar we rust en verdieping vinden en God ontmoeten. Het is een plek waar we omzien naar elkaar. En waar we zorgen voor de mensen in de samenleving die onze steun nodig hebben. Denk bijvoorbeeld hierbij eens aan de Inter Parochiële Caritas Instelling (IPCI), waar allerlei hulpvragen terechtkomen. Daarmee is de kerk van grote betekenis!

Samen kerk-zijn is voor veel mensen van grote waarde. En ook al rust veel van het werk van de kerk op de schouders van (onmisbare!) vrijwilligers, toch kost samen kerk-zijn ook gewoon geld. Bijvoorbeeld voor onderhoud van het kerkgebouw en de Bovenzaal, kosten voor verwarming en verlichting of het salaris van de voorgangers. Dit geld dragen veel leden via de Actie Kerkbalans vrijwillig bij. Doet u ook mee? Dan kunnen we er ook in het komende jaar weer zijn voor iedereen die onze parochiegemeenschap nodig heeft. Zo kan de kerk haar plek blijven innemen in de Zaanstreek.

Wij hopen van harte dat u ons wilt gaan steunen met een bijdrage die bij u past (*als u dat tot nu toe nog niet heeft gedaan*). We zijn blij met iedere bijdrage, ongeacht de hoogte ervan. Uw steun komt volledig ten goede aan onze Jozefparochie.

Geef vandaag voor de kerk van morgen. Want ook voor de generaties die komen, wil de kerk graag inspirerend, gastvrij en zorgzaam zijn. Alleen samen kunnen we dat waarmaken. Helpt u mee?

U kunt uw (periodieke) bijdrage overmaken op bankrekening ten name van:
ST JOZEPPAROCHIE REK GEZINSBIJDAGEN
bankrekeningnummer:
NL32 INGB 0002 2448 00
onder vermelding van: Kerkbijdrage 2023

Dankzij uw gift blijft de Jozefparochie ook morgen een plek van betekenis. Alvast heel hartelijk dank!

Met een vriendelijke groet,

Jeroen G. Hoekstra, diaken

Aan de achterkant van deze brief vindt u nog enkele vragen naar wensen ten aanzien van ons parochieblad. Dat kost maar een paar minuten.

De Jozef heeft uw hulp nodig!

Wensen t.a.v. het parochieblad en de nieuwsbrief

1. Ik wil graag het parochieblad digitaal blijven ontvangen.

- U hoeft niets te doen.

t.n.v. RK Kerkbestuur JOZEPAROCHIE
bankrek.nr. NL26 INGB 0000 6652 63
o.v.v.: bijdrage parochieblad

2. Ik wil best het papieren parochieblad rondbrengen in mijn postcode gebied.

Het zijn maar een paar parochiebladen.

- Stuur een e-mailbericht naar

Tine van Eig: cbvaneig@upcmail.nl

3. Ik wil een vrijwillige bijdrage betalen voor het parochieblad. Met de stijgende

kosten is wat extra geld hard nodig.

- Maak een bedrag over van minimaal
€ 15,-- op bankrekening:

4. Ik wil geen digitaal parochieblad meer ontvangen. - Stuur een e-mailbericht

naar cbvaneig@upcmail.nl

5. Ik ontvang nog geen nieuwsbrief van de Jozef. - Na aanmelding wordt u bijna

wekelijks op de hoogte gehouden van
het laatste nieuws in de parochie.

- Meldt u aan met een e-mailbericht naar
cbvaneig@upcmail.nl